

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobkyně: Š. S.**, bytem „X“, zastoupené Mgr. Vladimírem Buršíkem, advokátem se sídlem v Rumburku, ul. Palackého č. p. 205/4, PSČ 408 01, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje, odbor školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Velká Hradební č. p. 3118/48, PSČ 400 02, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2012, č. j. 3032/SMT/2012, JID: 92452/2012/KUUK,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor školství, mládeže a tělovýchovy, ze dne 17. 7. 2012, č. j. 3032/SMT/2012, JID: 92452/2012/KUUK, **se pro vady řízení z r u š u j e** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **p o v i n e n zaplatit** žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši **7.800,- Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce se žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor školství, mládeže a tělovýchovy, ze dne 17. 7. 2012, č. j. 3032/SMT/2012, JID: 92452/2012/KUUK, jímž byl potvrzen výsledek dílčí zkoušky společné části maturitní zkoušky konané formou písemné práce ze zkušebního předmětu německý jazyk – základní úroveň obtížnosti, kterou žalobkyně konala v jarním zkušebním období školního roku 2011/2012 ve střední škole, jejíž činnost vykonává Vyšší odborná škola a Střední škola Varnsdorf, příspěvková organizace, se sídlem ve Varnsdorfu, ul. Bratislavská č. p. 2166, s hodnocením 12 bodů a skóre 33,33%, čímž nedosáhla hraničního skóre 44% a písemná práce tak byla nadále hodnocena jako neúspěšná. Současně žalobkyně požadovala, aby soud žalovanému uložil uhradit jí náklady soudního řízení.

V žalobě předně namítla, že se nejmenuje Š. K., nýbrž Š. S., když dne 21. 8. 2010 uzavřela sňatek s F. S. a přijala příjmení S.. O této skutečnosti přitom ihned po zahájení školního roku 2010/2011 vyrozuměla školu prostřednictvím p. D. A., které současně předložila k založení kopii oddacího listu. Škola však tuto změnu nerespektovala, přičemž věc dospěla tak daleko, že maturitní zkoušku skládala jako Š. K. a nikoliv jako Š. S.. Následně i žalobou napadené rozhodnutí uvádí žalobkyni pod jejím rodným příjmením, a proto již z tohoto důvodu je třeba toto rozhodnutí zrušit, neboť porušuje ust. § 18 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

Dále žalobkyně namítla, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, když žalovaný se vůbec nevypořádal s jejími námitkami obsaženými v její žádosti ze dne 20. 6. 2012 o přezkoumání dílčí písemné maturitní zkoušky z německého jazyka, ohledně toho, že svoji písemnou práci napsala lépe než na nedostatečnou a že neměla možnost svoji práci vidět opravenou a zjistit, jaké nedostatky vedly hodnotitele k tomuto rozhodnutí. Žalovaný ovšem v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí pouze uvedl, podle jakého právního předpisu procesně postupoval s tím, že si vyžádal součinnost Centra pro zjišťování výsledků vzdělávání, příspěvková organizace (dále jen „CERMAT“), vedle toho pouze odcitoval komentář z oponentního posudku CERMATU dotyčné písemné práce, dále pouze odcitoval text původního hodnocení předmětné písemné práce s dovětkem, že nadále platí původní hodnocení a závěrem konstatoval, že práce je po přezkoumání i nadále hodnocena jako neúspěšná, přičemž šetřením nezjistil žádné další skutečnosti, které by měly vliv na změnu napadeného hodnocení písemné práce. Žalobkyně je přesvědčena, že žalobou napadené rozhodnutí postrádá úvahy, kterými se žalovaný řídil či jeho jiné konkrétní přesvědčivé myšlenkové postupy, které jej vedly k závěru setrvat na hodnocení dotyčné písemné práce jako neúspěšné. Dle žalobkyně v žalobou napadeném rozhodnutí chybí i hodnocení důkazů, jakož i konkrétní údaje o hodnotiteli a zejména konkretizaci od čeho se „neodchýlil“, co je „standardizovaná úroveň hodnocení“, co je konkrétně způsob, který ohrožuje srovnatelnost hodnocení písemné práce s hodnocením ostatních prací“, jaké „ostatní práce se mohou srovnávat“. Vedle toho v žalobou napadeném rozhodnutí chybí konkretizace hrubých nedostatků v lexikálních/gramatických prostředcích a také v něm chybí „kritérium členění myšlenkových celků“, jestliže se žalovaný tohoto kritéria dovolává, a v čem se hrubě liší vlastní písemná práce od tohoto kritéria. Žalobkyně nemůže souhlasit s tvrzením žalovaného, které je uvedeno v závěru odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, že práci přezkoumal. Žalobkyně trvá na tom, že žalovaný pouze a doslovně opsal zřejmě závěrečnou část či poslední větu původních závěrů CERMATU, aniž by uvedl své konkrétní argumenty a myšlenkové postupy, které jej vedly k jeho rozhodnutí a proč se ztotožnil se závěry CERMATU, který přitom pouze uvedl, co měli uvádět hodnotitel a oponent. Žalobou napadené rozhodnutí je tudíž pro svoji nepřezkoumatelnost v rozporu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu, a proto je třeba jej zrušit a vrátit zpět žalovanému k dalšímu řízení.

Právní zástupkyně žalovaného k výzvě soudu předložila příslušný správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhla její zamítnutí pro nedůvodnost.

K námitce žalobkyně, že žalobou napadené rozhodnutí nemůže obstát již proto, že je v něm žalobkyně označena rodným příjmením K. a nikoliv současným příjmením S., právní zástupkyně žalovaného uvedla, že tuto námitku považuje za ryze účelovou. Osoba žalobkyně je v žalobou napadeném rozhodnutí totiž označena údaji, které o sobě žalobkyně sama poskytla. Z původního spisového materiálu vyplývá, že žalobkyně na své přihlášce k maturitní zkoušce pro školní rok 2011/2012 ze dne 14. 11. 2011 uvedla jméno a příjmení Š.

K., přičemž pod tímto jménem a příjmením byla žalobkyně rovněž zanesena do identifikačního systému CERMATU. Totéž jméno a příjmení pak žalobkyně uvedla i v předchozích přihláškách ve školním roce 2010/2011. Na všech třech přihláškách, jejichž pravdivost, pravost a kompletnost žalobkyně stvrdila svým podpisem, se tedy žalobkyně identifikovala pouze jako Š. K., přičemž v následné komunikaci se žalovaným užívá žalobkyně příjmení K. – S.. Dále právní zástupkyně žalovaného uvedla, že žalobkyně byla identifikována i datem narození a místem bydliště, což ve spojení s užitím jejího rodného příjmení zcela vylučuje jakoukoliv možnost záměny adresáta. Žalobkyně v žalobě navíc nijak nerozporuje to, že byla chybně identifikována, nýbrž se omezuje pouze na konstatování, že bylo užito jejího rodného příjmení tak, jak jej sama uvedla v předmětných přihláškách. Dle právní zástupkyně žalovaného žalobkyně byla identifikována řádně, maturitní zkoušku skládala pod příjmením uvedeným v přihlášce k maturitní zkoušce.

Právní zástupkyně žalovaného rovněž nesouhlasí s námitkou žalobkyně ohledně nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí. Na přezkoumání průběhu a výsledku zkoušky dle ust. § 82 odst. 1 písm. c) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „školský zákon“), se totiž podle ust. § 183 odst. 1 tohoto zákona nevztahuje správní řád. Vzhledem k této skutečnosti a faktu, že školský zákon sám neobsahuje úpravu podoby rozhodnutí o přezkoumání, je na místě aplikovat dle ust. § 177 odst. 2 správního řádu základní zásady činnosti správních orgánů uvedených v ust. § 2 až 8 správního řádu, což žalovaný učinil. Hodnocení písemné práce v rámci maturitní zkoušky zůstává hodnocením výkonu pedagogickým pracovníkem - učitelem, byť ne vyučujícím žák. Pedagogický pracovník hodnotící písemné práce (dále jen „hodnotitel“) musí dodržet kritéria hodnocení stanovená Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, přičemž hodnocení musí být bezpochyby věcně správné. Nelze však na něj klást stejné nároky jako na správní rozhodnutí, zejména pak ve smyslu podmínek pro dodatečnou přezkoumatelnost. Hodnotitel má toliko zhodnotit přezkoumávanou práci a nemá být nucen vyjadřovat se ke každé úvaze žadatele. Příslušný krajský úřad písemnou práci sám nehodnotí, nýbrž přezkoumává, zda byla hodnocena správně ve vztahu k zadaným pravidlům. Žalovaný si přitom v daném případě vyžádal součinnost od CERMATU, neboť školský zákon ani jiný právní předpis neukládá, jaké podklady mají krajské úřady při přezkoumávání hodnocení písemné práce použít. Bylo tedy zcela na správním uvážení žalovaného, jaké podklady si pro své rozhodnutí obstará a jak je vyhodnotí, pokud náležitě zjistí skutkový stav věci. Dalším důvodem vyžádání si součinnosti od CERMATU bylo to, že Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy je zmocněno ke stanovení pravidel ke způsobu hodnocení a takto nastavená pravidla jsou pro krajský úřad při přezkoumávání písemné práce závazná. Podle školského zákona CERMAT zajišťuje odbornou přípravu hodnotitelů pro výkon jejich funkce, přičemž nikdo jiný v použití pravidel hodnocení školen není, a proto jiný odborný názor nutně nemusí být názorem kvalifikovaným. Dále právní zástupkyně žalovaného uvedla, že CERMAT pověřil dalšího hodnotitele k provedení oponentního hodnocení písemné práce a současně prezentovalo, za jakých podmínek takováto oponentní hodnocení probíhala, zejména to, že oponentní posudek provádí jiný nezávislý hodnotitel, který nezná identitu žáka, a že dokumentace oponentního řízení ještě podléhá finální validaci odborným pracovníkem jmenovaným ředitelem CERMATU. Pokud CERMAT veřejně deklaroval určitý postup, považuje to žalovaný za dostatečné. Žalovaný přezkoumal písemnou práci žalobkyně co do průběhu a výsledku, při posuzování správnosti hodnocení vycházel ze dvou posudků dvou nezávislých hodnotitelů, kteří se na hodnocení písemné práce shodli, a žalovaný se s tímto hodnocením ztotožnil.

Závěrem právní zástupkyně žalovaného zdůraznila, že žalobkyně v rámci konání dílčí zkoušky společné části maturitní zkoušky konané formou písemné práce nemá právo na „výsledek“, nýbrž na „řádný proces“ s touto dílčí zkouškou související.

O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť právní zástupkyně žalovaného s tímto postupem výslovně souhlasila a právní zástupce žalobkyně nevyjádřil do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, takže se má za to, že souhlas udělil, když byl o tomto následku ve výzvě výslovně poučen.

Napadené rozhodnutí soud pak přezkoumal v řízení podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s. ř. s.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu, zevrubném prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.

Nejprve se soud zabýval námitkou žalobkyně, že žalobou napadené rozhodnutí uvádí žalobkyni pod jejím rodným příjmením, a proto již z tohoto důvodu je třeba toto rozhodnutí zrušit. K této námitce soud podotýká, že předmětné rozhodnutí žalobkyni skutečně uvádí pod jejím rodným příjmením, tj. K., a nikoliv pod jejím současným příjmením, tj. S., když soud vzal v daném řízení za prokázané, že žalobkyně dne 21. 8. 2010 uzavřela sňatek s F. S. a přijala příjmení S., což nerozporoval ani žalovaný. Při vyhodnocení této námítky přihlížel soud ke skutečnosti, že v písemné komunikaci, která předcházela vydání žalobou napadeného rozhodnutí, se sama žalobkyně označovala příjmením „K. – S.“. Vedle toho soud přihlížel i ke skutečnosti, že žalobkyně v žalobou napadeném rozhodnutí byla identifikována i datem narození a místem bydliště, takže tyto údaje ve spojení s užitím jejího rodného příjmení dle názoru soudu vylučují jakoukoliv možnost záměny adresáta tohoto rozhodnutí. Ve vztahu k této námitce soud proto shrnuje, že pokud v žalobou napadeném rozhodnutí žalobkyně byla označena svým rodným příjmením K. a nikoliv svým současným příjmením S., vyhodnotil tuto skutečnost jako dílčí pochybení žalovaného, které samo o sobě nemá vliv na zákonnost tohoto rozhodnutí.

V souvislosti s námitkou žalobkyně ohledně nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí soud považuje za nutné zmínit, že právní zástupkyně žalovaného správně poukázala na skutečnost, že školský zákon – již výše zmiňovaný zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, s uskutečněním zkoušky, jejíž součástí je i hodnocení, spojuje veřejné subjektivní právo žáka, aby zkouška včetně jejího hodnocení proběhla za podmínek, které stanoví zákon, popř. které jsou stanoveny v souladu s pravidly vyplývajícími ze zákona. Je-li konána maturitní zkouška ve formě „státní maturity“, pak je to stát, kdo garantuje, že zkouška proběhne za zákonných podmínek a že dodržení těchto podmínek bude možno přezkoumat. Z tohoto důvodu součástí ochrany poskytované správním soudnictvím nemůže být přezkum vědomostí, znalostí

a schopností studenta při vykonávání maturitní zkoušky, ani přímý přezkum tomu odpovídajícího hodnocení ze strany hodnotitele, tj. zda vědomosti, znalosti a schopnosti byly ohodnoceny „správně“. Soudní ochrana tedy nespočívá v postupu, v rámci něhož by soud určoval, jak měl být výkon studenta u zkoušky hodnocen. Student nemá právo na „kladný výsledek hodnocení“, popř. na výsledek, který by odpovídal jeho představě. Hodnocení vědomostí, znalostí a schopností prokázaných studentem u zkoušky náleží pouze hodnotiteli.

Ve vztahu k projednávané věci soud tedy není od toho, aby určoval, jaké hodnocení měla žalobkyně za svoji písemnou práci z jazyka německého získat, tj. aby posuzoval členění písemné práce, gramatiku, použitou slovní zásobu apod., stejně jako by nemohl činit ve vztahu k jakékoli jiné než maturitní zkoušce. Součástí ochrany poskytované správním soudnictvím ale musí být přezkum zákonnosti těch postupů, které lze podřadit pod výkon státní správy, navazujících na podání žádosti o přezkoumání průběhu a výsledku maturitní zkoušky za podmínek ust. § 82 odst. 3 školského zákona.

Jestliže žalobkyně využila možnosti podat žádost o přezkoumání průběhu a výsledku písemné zkoušky, pak jí vzniklo veřejné [subjektivní právo](#) na to, aby se žalovaný jakožto orgán [státní správy](#) vykonávající v daném případě působnost přezkoumávajícího orgánu ve smyslu ust. § 82 odst. 1 a 2 školského zákona zabýval důvody, pro které by podle ust. § 82 odst. 2 školského zákona musel výsledek zkoušky změnit nebo zrušit a nařídit opakování zkoušky. Těmito důvody jsou ty, které vyjmenovává ust. § 82 odst. 2 školského zákona, přičemž se jedná buď o porušení [právních předpisů](#) nebo o výskyt jiných závažných nedostatků, které mohly mít vliv na řádný průběh nebo výsledek zkoušky. V tomto rozsahu žalobkyně tudíž měla veřejné [subjektivní právo](#) na řádný výkon státní správy. V tomto rozsahu musí být uvedený výkon [státní správy](#) také přezkoumatelný ve správním soudnictví.

Součástí ochrany poskytované správním soudnictvím je tedy přezkum toho, zda správní orgán v rámci přezkoumávání průběhu a výsledků maturitní zkoušky přezkum skutečně smysluplně uskutečnil, jak a z jakých konkrétních důvodů nahlíží na námitky studenta uplatněné proti průběhu a výsledkům maturitní zkoušky a zda s ohledem na své závěry následně postupoval zákonně, tj. tak, jak mu ukládá § 82 odst. 2 školského zákona.

Pokud žalovaný měl povinnost podle § 82 odst. 2 školského zákona rozhodnout o žádosti žalobkyně, muselo jeho rozhodnutí obsahovat mimo jiné řádné odůvodnění – a sice především odůvodnění přezkoumatelné. Tuto skutečnost ostatně v předmětném soudním řízení nezpochybnil ani samotný žalovaný. Na řízení před žalovaným se sice nevztahoval dle ust. § 183 odst. 1 školského zákona [správní řád](#), ovšem jelikož školský zákon současně neobsahuje úpravu odpovídající zásadám podle ust. § 2 až § 8 s právního řádu, tak podle ust. § 177 odst. 1 [správního řádu](#) se v takovém případě použijí zásady podle § 2 až § 8 správního řádu. Navíc je třeba v takovém případě použít [správní řád](#) ohledně jednotlivých konkrétních procesních náležitostí a obsahové stránky rozhodnutí správního orgánu. Tato pravidla se totiž nutně použijí na základě ust. § 180 odst. 1 správního řádu, podle něhož platí, že tam, kde se podle „dosavadních“ [právních předpisů](#) (tj. platných a účinných k 1. 1. 2006, což je i případ školského zákona) postupuje ve [správním řízení](#) tak, že správní orgány vydávají rozhodnutí, aniž by tyto předpisy řízení v celém rozsahu upravovaly (což je případ rozhodování žalovaného podle § 82 odst. 2 školského zákona), postupuje se v otázkách, jejichž řešení je nezbytné, podle [správního řádu](#) včetně části druhé. Proto jsou tedy mj. aplikovatelnými i pravidla vyplývající z ust. § 68 [správního řádu](#) ohledně náležitostí rozhodnutí a pravidla

podle ust. § 50 a násl. [správního řádu](#) ohledně podkladu rozhodnutí, jeho shromažďování a hodnocení.

V daném případě žalobkyně ve své žádosti určené žalovanému namítala, že svoji písemnou práci z německého jazyka napsala lépe než na nedostatečnou a že neměla možnost svoji práci vidět opravenou a zjistit, jaké nedostatky vedly hodnotitele k tomuto rozhodnutí, pak bylo na žalovaném, aby se s touto argumentací náležitě vypořádal. Právě uvedenou argumentaci tedy musel obsahově vyčerpát natolik, aby mohl učinit kvalifikovaný závěr v tom směru, zda jsou dány důvody pro změnu výsledku zkoušky. Ty by byly dány tehdy, pokud by při hodnocení (které je součástí zkoušky, jak shora uvedeno) byly porušeny [právní předpisy](#) nebo zjištěny nedostatky, které na výsledek zkoušky mohly mít vliv.

Žalovaný se tedy s ohledem na argumentaci žalobkyně obsaženou v její žádosti musel zabývat tím, zda hodnocení jak z pohledu kritérií hodnocení, tak z pohledu jeho samotného obsahu, vyhovělo pravidlům pro hodnocení, a tím, zda z hodnocení, jak bylo ve vztahu k písemné práci žalobkyně v daném případě provedeno, srozumitelně plyne, v jaké otázce a z jakých důvodů byla písemná práce žalobkyně hodnocena konkrétním bodovým ohodnocením. Jen tak mohl být smysl efektivní kontroly výsledku hodnocení [státní správou](#) naplněn.

Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ovšem vyplývá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí toliko uvedl, podle jakého právního předpisu procesně postupoval, dále zmínil, že si vyžádal od CERMATU zpracování oponentního hodnocení, vedle toho zrekapituloval pravidla, podle nichž mělo hodnocení CERMATEM probíhat, dále odcitoval komentář z oponentního posudku CERMATU dotýčného písemné práce a v návaznosti na to pak odcitoval text původního hodnocení předmětné písemné práce CERMATEM s dovětkem, že nadále platí původní hodnocení a závěrem konstatoval, že práce je po přezkoumání i nadále hodnocena jako neúspěšná, přičemž šetřením nezjistil žádné další skutečnosti, které by měly vliv na změnu napadeného hodnocení písemné práce. Z právě uvedeného je zřejmé, že žalovaný fakticky svůj závěr odůvodnil výlučně shodným oponentním hodnocením převzatým od CERMATU, když spolu s tímto shodným hodnocením žádné další konkrétní úvahy v tom směru, zda hodnocení ze strany CERMATU, a to jak z pohledu kritérií hodnocení, tak z pohledu jeho samotného obsahu, vyhovělo pravidlům pro hodnocení, a zda z původního hodnocení CERMATU, jež měl žalovaný přezkoumávat, jasně a srozumitelně plyne, v jaké otázce a z jakých důvodů byla písemná práce žalobkyně z německého jazyka hodnocena konkrétním bodovým ohodnocením, v napadeném rozhodnutí obsaženy nejsou. Žalobou napadené rozhodnutí tak naprosto postrádá konkrétní přesvědčivé myšlenkové postupy žalovaného, které jej vedly k závěru setrvat na hodnocení dotýčného písemné práce jako neúspěšné.

Žalovaný by měl vzít v potaz skutečnost, že tím, že si v rámci součinnosti podle ust. § 82 odst. 2 školského zákona nechal zpracovat oponentní hodnocení písemné práce CERMATEM (bez ohledu na to, zda i z tohoto oponentního hodnocení jasně a srozumitelně plyne, v jaké otázce a z jakých konkrétních důvodů byla písemná práce žalobkyně hodnocena konkrétním bodovým ohodnocením), na němž pak žalovaný svůj závěr výlučně založil, nemohl být vyčerpán jeho přezkum. Opatřit si oponentní hodnocení v rámci posouzení dodržení [právních předpisů](#) a posouzení případných nedostatků hodnocení ve smyslu ust. § 82 odst. 2 školského zákona ostatně nebylo s ohledem na žalobkyni uplatněné námitky ani klíčovým, ani nezbytným úkolem žalovaného. Teprve v okamžiku, kdy by žalovaný dospěl k závěru, že původní hodnocení je nedostatečné, a tedy že po stránce obsahové z něj neplyne

dostatečný podklad pro jeho závěr ohledně případné změny hodnocení, mohl si jako jeden z podkladů svého rozhodnutí opatřit oponentní hodnocení. To, že by si takové oponentní hodnocení opatroval, by pak nutně implikovalo závěr, že při původním hodnocení se vyskytl závažný nedostatek, který mohl mít vliv na výsledek zkoušky – v daném případě nedostatek spočívající v tom, že konkrétní důvody, pro které byla písemná práce žalobkyně hodnocena konkrétním způsobem, ze záznamu o původním hodnocení nelze vůbec seznat. Takto však žalovaný nepostupoval.

Směrem k žalovanému soud zdůrazňuje, že přezkum výsledku maturitní zkoušky, jak je kodifikován prostřednictvím ust. § 82 odst. 2 školského zákona, nemůže být přezkumem samoučelným a formalistickým. Smysl přezkumu nemůže být naplněn za situace, kdy se žalobkyně z napadeného rozhodnutí nedozvěděla to, z jakých konkrétních důvodů obstojí bodové hodnocení, ani jak bylo toto bodové hodnocení ve vztahu k její písemné práci původním hodnotitelem provedeno a v neposlední řadě se nedozvěděla ani to, z jakých konkrétních důvodů může plně obstat závěr původního hodnotitele obsažený v záznamu o hodnocení o tom, že její písemnou práci je nutno vyhodnotit jako neúspěšnou.

Žalobkyně se z žalobou napadeného rozhodnutí v podstatě dozvěděla pouze názor CERMATU, resp. jím údajně pověřeného oponentního hodnotitele, podle něhož původní hodnocení bylo správné. Pokud je ovšem napadené rozhodnutí žalovaného založeno výlučně na názoru CERMATU, resp. jím údajně pověřeného oponentního hodnotitele, tak k tomu je třeba ještě uvést, že nejen ze žalobou napadeného rozhodnutí, nýbrž ani z ničeho, co je založeno ve správním spise, který soudu k jeho výzvě předložil žalovaný, neplyne, že oním oponentním hodnotitelem byl někdo jiný než hodnotitel původní, resp. kdo jím ve skutečnosti byl a kdo byl tedy [autorem](#) názoru, který pak prakticky bez dalšího žalovaný do svého rozhodnutí převzal. Správní spis předložený soudu žalovaným totiž obsahuje jen originál žalobou napadeného rozhodnutí spolu s dokladem o jeho doručení žalobkyni, dále žádost žalobkyně o přezkoumání její písemné práce z německého jazyka, kterou žalovaný obdržel dne 20. 6. 2012, dále fotokopii dotyčné písemné práce zachycené na příslušném formuláři o 4 stranách, v němž není jakkoliv zachyceno dílčí ani souhrnné hodnocení této písemné práce původním hodnotitelem, dále výtisk 1 strany z elektronické aplikace pro přezkoumání výsledků maturitní zkoušky ve vztahu k písemné práci žalobkyně, které je opatřeno podacím razítkem žalovaného s datem 3. 7. 2012 a které obsahuje závěrečné doporučení CERMATU, a to rozhodnout v souladu s oponentním posudkem, jenž dle údajů z elektronické aplikace měl být vypracován dne 26. 6. 2012, přičemž k tomuto výtisku je přiložena nedatovaná listina o 1 straně označená jako „Oponentní posudek písemné práce z německého jazyka“, která není nikým podepsána popř. orazítkována, v níž je uveden údaj o ID žalobkyně, údaj o ID hodnotitele, údaj o stupni úrovně písemné zkoušky, údaj o datu konání písemné zkoušky, údaj o původním bodovém hodnocení a novém bodovém hodnocení ve shodné výši 12 bodů a vlastní komentář k písemné práci údajně oponentního hodnotitele o 3 větách, aniž by byl zároveň doplněn nějaký údaj umožňující identifikovat tohoto oponentního hodnotitele. Soudu tak vznikly silné pochybnosti o tom, jestli žalovaný nepřijal své závěry ohledně předmětné písemné práce, aniž by měl k dispozici nezbytné podklady pro své rozhodnutí.

V této souvislosti soud poznamenává, že z hodnocení zkoušek v rámci „státních maturit“ musí důvody hodnocení vyplývat konkrétně, jednoznačně a dostatečně srozumitelně, aby bylo patrné, proč a z jakých důvodů student v příslušné části maturitní zkoušky obstal či nikoli. Je tomu tak jednak proto, aby celkové hodnocení „státních maturit“ probíhalo na principech, které nemohou vzbuzovat objektivní pochybnosti o transparentnosti a korektnosti

celé procedury této státem garantované zkoušky, a tím i o její smysluplnosti, a aby vůbec bylo možno realizovat řádný přezkum hodnocení, jak jej má na mysli § 82 odst. 2 školského zákona, ale také proto, aby se samotnému zkoušenému dostalo jasné, konkrétní a srozumitelné [informace](#) o jeho případných nedostacích, které se v průběhu této zkoušky ukázaly a jejichž znalost může zkoušeného odpovídajícím způsobem nadále usměrňovat. Hodnocení, které v tomto směru neobstojí, nemůže být dostatečným podkladem, na základě něhož si lze v řízení podle § 82 odst. 2 školského zákona učinit spolehlivý závěr o tom, zda je zapotřebí výsledek zkoušky změnit nebo potvrdit. Obdobné nároky je třeba klást i na případně vyhotovené oponentní hodnocení, které navíc nemá charakter závazného podkladu pro žalovaného.

Jestliže tedy žalobou napadené rozhodnutí ve vztahu k argumentaci žalobkyně obsažené v její žádosti o přezkum výsledku hodnocení její písemné práce z německého jazyka neuvádí nic konkrétního v tom směru, zda při hodnocení této písemné práce byla dodržena kritéria hodnocení zkoušek či nikoli a zda hodnocení obsahuje dostatek [informací](#) o důvodech konkrétního hodnocení práce či nikoli, pak nelze dospět k jinému závěru, než že argumentace žalobkyně obsažená v její žádosti zůstala žalovaným nevypořádána. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí není ani v obecných rysech seznatelné, proč žalovaný (po řádně provedeném přezkumu) považuje konkrétní námitky žalobkyně proti výsledku hodnocení její písemné práce z německého jazyka za nesprávné, nedůvodné, liché, mylné nebo vyvrácené, jakými konkrétními úvahami se žalovaný při dovození nedůvodnosti argumentace žalobkyně řídil a jaké konkrétní skutečnosti, které v průběhu řízení zjistil, pro svůj závěr považuje za rozhodné. Nevypořádal-li se žalovaný vůbec s námitkami, které byly obsaženy v žádosti žalobkyně, je nutno mít takový postup za naprosto nevyhovující a nedostačující a způsobuje to nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí pro nedostatečné zdůvodnění. Proto soud byl nucen s odkazem na ust. § 76 odst. 1 písm. a) [s. ř. s.](#) žalobou napadené rozhodnutí zrušit a zároveň v souladu s ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodnout o tom, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V rámci dalšího řízení o žádosti žalobkyně o přezkum výsledku maturitní zkoušky se bude žalovaný argumentací žalobkyně obsažené v její žádosti řádně zabývat, v rámci řízení si opatří dostatečně odborný a konkrétní podklad svého rozhodnutí a s respektováním shora zaujatých právních názorů ve smyslu ust. § [78](#) odst. 5 [s. ř. s.](#) ve věci znovu rozhodne a své rozhodnutí řádně a úplně odůvodní, přičemž v tomto rozhodnutí již nebude uvádět žalobkyni pod jejím rodným příjmením, nýbrž pod stávajícím příjmením.

Pro úplnost soud doplňuje, že jím zaujaté právní názory plně korespondují stávající konzistentní judikatuře správních soudů ohledně „soudního přezkumu státních maturitních zkoušek“ včetně Nejvyššího správního soudu (k tomu srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 16. 8. 2012, č. j. 62 A 67/2012 – 47, rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 13. 7. 2012, č. j. 59 A 91/2011 – 36, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 7 As 165/2012 – 22, který je dostupný na www.nssoud.cz).

Jelikož žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud proto podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobkyni do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 7.800,-Kč, která se skládá z částky 3.000,-Kč za zaplacený soudní poplatek, z částky 4.200,-Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobkyně Mgr. Vladimíra Buršíka po 2.100,-Kč podle ust. § 7, ust. § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb,

ve znění do 31. 12. 2012 [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d)] a z částky 600,-Kč za dva s tím související režijní paušály po 300,-Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. ve znění po 1. 9. 2006.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 25. března 2013

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová